

foretrække, at vi faar det Stykke til Skern med, men Konklusionen af denne Udvikling bliver da for vort Vedkommende, at vi paa det mest indtrængende anbefaler det høje Ting at støtte os ved at stemme for vort Ændringsforslag Nr. 2.

Naar jeg personlig retter denne Appel til det høje Tings Medlemmer, vil jeg gerne rette den ganske særlig til 3 Grupper eller Kategorier af Medlemmer. Først og fremmest til dem, der tidligere, da vi havde Lovforslaget om Aarhus Banegaard fremme, støttede mig i min Betragtning, som den Gang vandt en Del Støtte, men ikke kunde vinde Flertal, om Nødvendigheden af at have det hele for Øje. For det andet til dem, som den Gang stemte mod mig, men af den specielle Grund, at Aarhus By den Gang var imod denne Løsning, der krævede en Højbane. Da Aarhus By senere har vundet et nyt Syn paa dette Punkt og ikke stiller sig imod en Højbane, er altsaa Aarsagen for disse Medlemmer til at stemme imod mig faldet bort, og jeg vil derfor ogsaa særlig bede dem stemme for vort Ændringsforslag. Endelig til dem af mine ærede Partifæller, der oprindeligt, da jeg vilde slaa til Lyd for mine Principper, har godkendt det Princip som det økonomisk rigtige, at man fattede Helheden for Øje, at man først havde sin samlede Helhedsplan færdig, i alt Fald i Tanken, i Udarbejdelsen, inden man begyndte alle Vegne at lappe paa Enkelthederne. Konsekvensen af Anerkendelsen af dette Princip maa være, at man nu vil stemme for Ændringsforslag Nr. 2, men heraf følger atter, som simpel Konsekvens, at man maa stemme mod Ændringsforslag Nr. 1; der yderligere begrænser den Del af Lovforslaget, som foreligger, ikke alene fordi det er noget mindre, men fordi dette Ændringsforslag Nr. 1, som det tydeligt fremgaar af den ærede Ordførers Udtalelse, er bygget paa den principale Betragtning, der er modsat vor, nemlig paa den Betragtning, at det gælder om paa hvert Sted, hvor Nøden bliver stor, at afhjælpe den øjeblikkelige Nød, og saa se det an, hvor længe man kan vente, før man gaar videre. Det er den Betragtning, jeg mener er kostbar i Længden, og som jeg derfor vil fraraade at stemme for. Det kunde ligge nær at sige: Saa kunde vi maaske stemme for Underændringsforslag Nr. 2. Det er jo ret betegnende og i Grunden for den, der ser til Bunds, en Støtte for min Betragtning, at det ærede Mindretal, der har stillet Ændringsforslag Nr. 1, dog ikke har kunnet enes derom anderledes end, at et meget kyndigt Medlem, det ærede 3die

kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), finder det utilfredsstillende, medmindre han kan faa et Punkt til optaget, som han har gjort Rede for; og da han gjorde Rede derfor, syntes jeg, at det var saa overbevisende, at jeg i mit stille Sind sagde: Han har vistnok Ret. Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Tvede) kæmpede for et andet Underændringsforslag. Da jeg hørte hans Udvikling — han vilde jo ogsaa have et Dobbeltspor — gik det mig, som det gik, højlovlig Ihukommelse, Hermann von Bremenfeldt, at jeg sagde: Han har profecto ogsaa Ret. Men Resultatet bliver i det hele taget det, at § 1 er alt for indkneben. Naar de Medlemmer, der har gjort Erfaringer, dog har gjort den Erfaring, at det gælder om at optage noget mere, saa taler det stærkt imod at stemme for hele Ændringsforslaget under Nr. 1. Naar jeg ikke synes, at vi kan stemme for disse Underændringsforslag, er det, fordi de hviler paa den samme urigtige Betragtning, dette stykkede, dette Nødhjælpsprincip. Et æret Medlem har erkendt, at der maa hjælpes paa eet Sted, et andet æret Medlem har erkendt, at der maa hjælpes paa et andet Sted, men at faa Hjælpen der, hvor der trænges mest til at faa den, at faa den først dér, det bliver kun muligt for Myndighederne, for Statsbanerne, for Trafikministeren, hvis hele Planen foreligger, saaledes at den kan fremmes dér, hvor Trangen i Øjeblikket viser sig. Jeg maa altsaa fraraade at stemme for Underændringsforslagene og fraraade at stemme for Ændringsforslag Nr. 1 og tilraade at stemme for Ændringsforslag Nr. 2.

Hvad angaar den øvrige Del af den ærede Ordførers Udtalelser, dem, som vedrører Afdeling II i Lovforslaget, kan jeg ganske slutte mig til den ærede Ordførers Betragtninger baade med Hensyn til den Sympati, som vi alle nærer overfor disse Spørgsmaal i Almindelighed, og med Hensyn til den Maade, hvorpaa vi tror, de bør løses, ja, endogsaa med Hensyn til den Maade, hvorpaa vi ikke tror, de bør løses, og navnlig at den foreslaaede Løsning af forskellige Grunde ikke endnu er fuldt moden til endelig Vedtagelse i dette Øjeblik. Jeg vilde kun gerne knytte endnu nogle faa Bemærkninger dertil. Hvad Kalundborg-Ruten angaar, er vi, navnlig alle vi hele og halve Jyder — til de sidste regner jeg mig selv — paa det rene med, at en Forbedring af Forholdene er højst ønskelig og højst paakrævet. Men Kravene i den Retning er ikke opstaaet af Mangel paa Evne til Godstransport, men paa Grund